

Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende saafom: Indsendelser, Adresselistaner o. s. v. adresseres „Stjernen“ Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

For at se de sendes i løse Breve kan Udgaverne ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

- G. S. Christensen, Fremont, Nebr.
- R. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
- G. H. Johnson, Minden, Nebr.
- R. Christensen, Clarion, Kansas.
- H. S. Grausberg, Hampton, Nebr.
- D. G. Madsen, Deerfield, Dane Co., Wis.
- B. Rasmussen, U. B. Depot, Cheyenne, Wyo.
- Carl Knudsen, Davenport, Vancaiter Co. Neb.
- A. M. Rager, Akron, Colo.
- A. L. R. Spangberg, Room 50, N. E. & S. E. Guild, Topeka, Kan.
- Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burbette St., Omaha, Nebr.
- Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
- A. P. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker til de.

Hr. C. M. Pedersen er rejst som Agent for „Stjernen“, og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.
Peter Ebbeson, Udg.

Det demo-republikanske Organ Omaha har tituleret endnu en vis Irlander som „Guverneur Boyd“!

Udarter dette Regnumageri, som det har begyndt, bliver der snart et Bærfæst ved hver Korskøj, hvor man kan bestille sine Regnumager.

Det meget bagvaskede amerikanske Svin vil for Fremtiden saa Audiens i det „groffe Vaterland“, i Fald det bliver tilbørligt rensede.

Kulfragten fra Buffalo til Chicago er \$1.75 pr. Ton; fra Chicago til Omaha \$3.20. Begge Afstande er ens. Hvis dette er Retfærdighed, skulle vi meget ønske at vide hvorledes Uretfærdighed ser ud.

Skulde Valmaceda slippe heistindt fra Chili findes der i hvert Fald et Hjem og Hjerte i de Kor. Stater, hvor han kunde vente at finde Trost og Tilflugt. Korho. Gar Reed kunde ikke med ren Samvittighed jage sin Nandsfrænde fra sin Dor.

Finansminister Foster har affattet en Fremstilling af Landets Pengecirkulation, formentlig til specielt Brug i den republikanske Valgagitation. Puffer og Simpsons Oplysninger om Finanserne har gjort de republikanske Valgtalere i Ohio fast, og i deres Rod har de henvendt sig til Finansministeren, der ganske rigtig viser sig at være politisk fundet nok til at udarbejde et Skrift for Republikanerne at læse afgrubalder med.

Patrick Egan, For. Staters Gesandt i Chili, har misbrugt sin høje Myndighed paa en saa skændig og utilligvis Maade, at det er Præsident Harrissons Pligt at offentliggøre sit tilbagefald ham. Men det ser ud til at Harrison vil vente indtil den chilske Regjering tvivner ham til at affæle Egan. I Stedet for at passe sit Embede og være paa den Plads, han skulde være paa, rejser Harrison omkring og præter republikant og modtager Hyldest fra Mammonstilbedere. Patrick Egan er en ist Dpiviger og Demagog, hvis eneste Anbefaling for det vigtige Hver, der overdroges ham, var hans Evne til at skaffe Stemmer for Administrationens Parti.

Mundt i Krogen tiffes der om, at Forholdene er bleve saa ulidelig hebe for Demo-Republikanerne, at der i Efteraaret vil ske en Smeltning. Nuvel, vi har altid set Roden af de gamle Partier at en for at være lavet af saa løst Stof, at en Smeltning godt kunde ske under Kogepunktet. Men lad os sige dette: at dersom det gamle korrupte Material skulde løse sammen, vil Produktet flyde ud saa tyndt, at det aldrig mere vil kunne samle sig sammen. Lad de gamle Partier kæmpe sin Kamp mod Folket; saalænge de har Brinsper skal intet indvendes, men i det Øjeblik de sammensværges sig for at knuse Folkemængden, da vil alle ærlige Folk forlade dem, og de vil falde både og magtesløse.

Den omtalte Sekretær Johnson i Nebraska's Jernbaneraad, som skrev et saa isperagtigt Brev til Stormester Dech, har atter haat fat paa Vennen og sit Galdehus og har skrevet et lignende Smædeskrift til C. H. Johnson i Norfolk, den Mand som talte Kollens Sag mod Banerne ved Mødet der oppe. Denne Sekretær Johnson synes at have opfattet sin officielle Pligt at være den, særlig at tale Jernbanernes Sag. En-ter for Manden haabes ensfoldig eller forsørlig nedbragt. Var Staters Guverneur Kavnet værdig havde denne Johnson for længe siden været sin Afsted paa groat Papir.

Uviserne i Danmark trakterer ikke sine Læsere med mange Nyheder fra Amerika, og det lidet, de kommer med, er i Reglen ganske uinteressant. Net som mest er det ubetrukket at iagttage, hvor daarlige underretter, de er. Et levende Brovinsblad omtalte nylig, hvorledes Trætlejeren Bishop, der for Tiden optræder i Amerika, nu er bleven „afførret“ af en færdig Amerikaner. Faktum er imidlertid, at Bishop har været død i henved to Aar! Efter at have foretaget det samme Eksperiment, som Johnson senere lykkeligt udførte, kaldt Bishop siglyneladende død om, og Doktorerne slagtede ham medens han endnu var varm.

Politiske Konventioner i Nebraska.

Den independent Konvention for 14. Reisdistrikt blev den 2. Septbr. afholdt i Culbertson. E. D. Welty fra Cambridge blev opstillet som Kandidat for Dommer. Alle Countyerne i Distriktet havde ladet sig repræsentere ved det fulde Delegerantal. Konventionen endossedede Hastings-Platformen, anerkjendte J. Burrows og forbandt de Profuratører, som har været behjælpelige med at sælge Farmerne pantsatte Ejendom i det sidste Aars Tid, idet den erklærede at saadanne ikke skulde erholve Partiets Støtte. Kandidaterne maatte gøre Rede for deres politiske Kaliber. Mr. Welty sagde, at han var independent, ikke for Binding, men for Brinspæts Styld, og at han aldrig havde taget en Sag for en Korporation, havde aldrig „forelofet“ en Pantestestelse paa en Farm, og havde aldrig kjørt paa et Jernbanepas. Hans Nomination var næsten enstemmig.

Regnumageren Melbourne.

Den Regn, der forrige Tirsdags faldt i Cheyenne, Wyo., formentlig som Folge af Regnumageren Melbourne's Kunstgreb, saar følgende Omtale i Bladet Leader:
„I Gaar faldt Regnen over de retfærdige og de uretfærdige. De troende og de tvivlende Thomas'er maatte den ene som den anden søge Tilflugt i Hufene; thi regneude gjorde det, og det saa det havde Stik, lige meget om det saa var af kunstige eller naturlige Grunde.
De fuplige Udgifter for Regn i Gaar var endog ringere, end de havde været Dagen forud. Vinden blæste stadig fra Nordvest, en Side, som vi sjælden eller aldrig faar Regn fra. I Købet af Formiddagen fremkom der nogle truende Skyer; men de drev atter ud af Synet med en Hurtighed, der var nok til at bringe Fortvivlelse til enhver Regnumager, som havde sit gode Navn og Rygte stærkt. Ved Middagstid skinnede Solen klart, og de saa troende, som bar Paraplyer og Regnfrakker omkring med sig, maatte gaa som Stive for den almindelige Lystighed. Naturligvis vadedde man, men det var haardt at finde Jolt, som vovede at vade paa Melbourne, alle vilde vade imod ham.
Men det uventede sker. Kloffen halv tre var der ingen, som ventede noget usædvanligt; dog kom en Regnbyge hørende til Vys paa en stiv Vind fra Nordvest. Ti Minuter senere fik Byen rigtig af det glatte Vag, og snart var Cheyenne indhyllet i en omfangsrig, baabskraftig og suldt udpaalidelig Regnstorm. I et helt Kvartier pilsede Bygen livligt løst paa de indstøede; saa strumpede den ind til Smaastenk og hendsede snart med nogle rumlende Tordenstrål til Afsted. Reddøren var tretten Hundredebele af en Tomme.
Da Solen atter brød frem i Smil, var der mange Folk, som gjorde det samme. Melbourne's Aktier steg til 100 Gr. i Skyggen. Melbourne'erne havde blot en lille Time tid offentlig at nyde deres Triumf, thi ved Udsøbet af den Tid blev de stukket til Side af nok en Regnbyge, sammenlignet med hvilken den første blot var en Borneleg. Den blev anmeldt af en stionende Nordvestvind, der kom strygende ind over Byen med en Auantgarde af Støv og andet

lettransportabelt Materiale. Men, hvor det regnede! Slufterne syntes at have sprungen aabne. For en Stund kom det ned i Strømmene. For man fik Tid til at jordre sig, strømmede Høvedestene over med den daabeste Slags Bøde, og Gaderne var et bløende, strømmende, flydende Skue. Paa en halv Time var den bedste Part af Stjerne ubesmet, og en af dette Blads Referenter begav sig til Mr. Jones' Stald, hvor Regnumageren har sit Laboratorium. Efter nogen Vanstellighed lykkedes det at vovskrive: ren at faa Adgang til det hemmelighedsfulde Totale. Han fandt at Melbourne havde hele Dagen indespærret sig i Kuppet. Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt han ansaa denne Regnbyge som et Resultat af hans Arbejde svarede Regnumageren: „Kan jeg vel sige andet? Jeg vidste at denne Regn vilde indtræffe førs Timer efter jeg havde begyndt at arbejde.“

Referenten henvendte sig dernæst til For. Staters Chef for Veirsignalfstationen for at forespørge, hvorvidt han ansaa Regnsfald for at være fremtaldt af naturlige Grunde eller ikke. Chef Rassenkraft udtalte usforbeholdent, at det var hans Anskuelse, at de to Regnumager skildtes kunstige og usædvanlige Aarsager. Uden den kunstige Forskyrrelse vilde der maaste være faldet en Regn paa fire eller fem Hundredebele Tomme; Cheyenne har meget sjældent en saadan stærk Regnbyge i September Maaned, og traffer det en Gang imellem, saa faar Denver og North Platte dem altid værre. En anden mærkelig Omstændighed havde Regjeringens Veirprophet iagttaget. I Observatoriet findes et Instrument til at maale Luftens Fugtighed med. Naar en naturlig Regn er i Anmarsch, stiger dette Instrument et Times Tid før Regnen kommer. Men i Dag stede der ikke mindste Forandring med det før det havde regnet i tre eller fem Minuter. Da den anden Byge kom stak det straks op til 100 pCt., og efter Regnen var forbi sank det til 80. En tredje Ejendommelighed var, at Regnen kom op med Vinden, i Stedet for imod den, som ellers er Tilfældet.

Ved Komiteens Møde om Aftenen udtaltes almindelig Tilfredshed med Resultatet, og man var enig om, at Melbourne ærligt havde tjent sine Penge. Man ansaa det bedst at udsætte videre Regnumageri indtil Fordag eller Søndag, da det ellers kunde blive farligt for Landbruget.“

Den ny Valglov.

Hvorledes man nu bærer sig ad at afholde Konventioner og Valg i Nebraska.
Nominationer for offentlige Embeder under den ny Lov i Nebraska kan kun foregaa paa tre Maader:
1). Ved en Konvention eller Primarvalg, ved repræsentanter og politisk Parti, der ved det sidst afholdte almindelige Valg faldede mindst 1 pCt. af det samlede Stemmeantal kastet i Stater, i Countyet eller anden Division eller Distrikt, for hvilket Nominationen foretages.
2). Ved en Komite, som af en Konvention eller Primarmøde er befuldmægtiget til at gøre Nominationer. Men saadan Fuldmagt maatte være i Form af en saadan Konvention eller Primarmøde vedtagne Resolation, underskrevet af Formanden og Sekretæren for Mødet.
3). Ved Petition underskrevet af 500 Vælgere naar Nominationen er for et Statsembede, af 50 Vælgere naar Nominationen er for et County- eller Distriktembede og af 20 Vælgere naar Nominationen er for et Township, Precinct- eller Ward-Embede.
Enhver Konvention, som afholdes for Nominationen af Kandidater, hvor inden Mødet hæves, vedtages en Resolation, som befuldmægtiger dens Eksekutiv-Komite til i fornødent Fald at gøre Nominationer. Resolationen skal attesteres af Formanden og Sekretæren, og sit deres respektere Navnes Underkrift søjer deres Bopæl, og beediger for en Notary Public, at de virkelig var vedkommende Konventions Formand og Sekretær, og at Certifikatet og øvrige Angivelser er sande. Naar dette er gjort, kan Eksekutiv-Komiteen uden at kalde en ny Konvention fylde enhver paakommende Valgkauf, som ved Dødsfald eller paa anden Maade maatte indtræffe. Naar Nominationer sker ved Komiteen, maatte et Kopi af Resolationen, der udgør deres Fuldmagt, altid ledsage Certifikatet til County- eller City-Clerken.
Nominationerne for Precinct-Embedsmænd, hvor for en Nemheds Styld foretages paa de Primarvalg, som holdes for at laare Delegerat til County-Konventionen. Vælgere i hvert Precinct organiserer sig ved at vælge en Formand og Sekretær, og dernæst laares en Kandidat for hvert Embede, som skal sættes i Precinctet. Formanden og Sekretæren

sværger da til de saaledes foretagne Nominationer, og indsender Certifikaterne til County-Klerken. Men i Tilfælde Primarmøde forekommer at foretage de nævnte Nominationer, da kan Medlemmet af County-Komiteen for det Precinct sammenkalde sit Partis Vælgere i paagældende Precinct eller To viship nærstjehelst for at foretage Nominationerne. Selve Loven angiver ingen Form for Nominations-Attesten, men følgende er brugelig:

CERTIFICATE OF NOMINATION.

State of Nebraska) ss. Precinct.
County) ss. Ward.
We hereby certify that a state (county, district or precinct, as the case may be) convention (or primary meeting) of the people's independent party (republican or democratic) was held according to law at in county, Nebr., on the ... day of ... 189... for the purpose of nominating candidates for office. That said convention (or primary meeting) was composed of voters (or delegates) representing a political party wick, at the least preceding election, polled more than 1 per cent of the entire vote cast in the state, district, county or precinct for which the nominations were made and was organized by the selection of ... for chairman, and for secretary. That the following persons were nominated, to wit:
For governor, Henry Kobart, ... street, Omaha, people's independent party.
For district judge, Ninth district, W. V. Allen of Madison, people's independent party.
For county clerk; John Jones of North Platte, people's independent party.
For constable, Thomas Dodd of Elkhorn, people's independent party.
That all of said persons are the regular nominees of the people's independent (republican or democratic) party for the respective offices mentioned, and that their names should be printed on all official and sample ballots for their respective districts.
Chairman.
Secretary.

State of Nebraska) ss.
County) ss.
being first duly sworn says that he was the chairman and presiding officer of the above named convention (or primary meeting) and that the facts set forth in the foregoing certificate are true to the best of his knowledge and belief.
Subscribed in my presence and sworn to before me this ... day of ... 189...
State of Nebraska) ss.
County) ss.
being first duly sworn says that he was the secretary of the above named convention (or primary meeting) and that the facts set forth in the foregoing certificate are true to the best of his knowledge and belief.
Subscribed in my presence and sworn to before me this ... day of ... 189...

Denne Form er anvendelig for alle Nominationer. Nominations-Attesten for Statsembedsmænd, Kongresmedlemmer og Præsident-Elektorer skal sendes til Stats-Sekretæren. Nominations-Attesten for Legislatur-medlemmer og Distriktsdommere, skal i Tilfælde, hvor Distriktet omfatter mere end et County, affendes til County-Klerken i hvert af Distrikts Countier. Alle andre Nominations-Attesten indsendes til County-Klerken, undtagen for Byembeder, i hvilket Tilfælde de sendes til City-Klerken.
Efter at Nominationerne saaledes er foretagne og attesterede, da skal County-Clerken lade Stemmefedlerne trykke, og lade dem udbetvere om Morgen paa Valgdagen til Valgbestyreren i hvert af Countiets Precincter. Andre end de attesterede Nominationer vil ikke blive trykket paa Stemmefedlerne, og andre Stemmefedler end de officielle vil ikke blive brugte ved noget Valg.
Valgbestyreren (judges of election) faar udbetvert et bestemt Antal Stemmefedler, og bliver holdt strengt ansvarlig derfor. Spoleres en Stemmefeddel maa den tilbageleveres til County-Klerken tilligemed Valglisterne og Valglisten. De spolerede Stemmefedler maa

indlægges i en Pakke, som holdies særskilt fra de ikke-brugte Stemmefedler, og de saaledes tilbagevendte Fedler sammentalt med de i Valgfaskien værende maa svare til det Antal, som udbetveres af County-Klerken.
Loven fordrer ikke nogen bestemt Form for Vælgernes Afstufte; men mindst et saadant Afstufte for hver 50 Vælgere eller Brødel derover i Precinctet, hvor en Vælger ubemærket af andre kan udfærdige sin Stemmefeddel.
Foruden Judges og Clerks af Election, er hvert politisk Parti berettiget til at have en Vælger indenfor Stranken som Udfordrer. Foruden disse og de Vælgere, som er i Færd med at afgive deres Stemme, er i gen tilladt at komme Valgfaskien eller Afstufte nærmere end 12 Fod.
Det er forbudt at agtere (electioneer) indenfor 100 Fod fra Valgstedet; Straffen for Overtrædelse af dette Forbud er Bøder fra \$25 til \$100 samt Sagsomkostninger.
Valgbestyreren er ikke tilladt at tilbyde nogen Vælger Raad angaaende hans Afstemning, undtagen Vælgere først under Ud erklærer at han er ude af Stand til at udfærdige sin egen Stemmefeddel, enten paa Grund af legemlig Svagheit, eller fordi han ikke kan læse.
Den austrafte Valglovs gælder Valget af alle Embedsmænd undtagen Skolebestyrer paa Landet, der fremdeles vælges paa samme Maade som hidtil.
Dette er Lovens Hovedtræk. Øvrige Oplysninger vil man finde paa „Card of Instructions to Voters“, som Valgbestyreren kan faa ved Henvendelse til County-Klerken.
Enhver Vælger i Nebraska bør klippe dette Stykke ud og klipse det i sin Lommebog. Derfor Loven ikke følges i enhver Enkeltighed, er Valget ugyldigt, og vore politiske Modstandere vil smide os ud, hvorfornøjet det lader sig gjøre. Glem ikke at faa den Konventionen som Valg nu kontrolleres af Loven.

Det amerikanske Pengearistokratis Historie.

Dg hvorledes Bojlen blev lagt om et frit Folks Hals.
II.
Den travle Verden saa intet undetligt i, at Bankerne holdt en Konvention. Men hvorfør umiddelbart efter legaltender-Lovens Vedtagelse? Hvad var sket, at en Konvention af Bankerne skulde være en saa paatragende og vovendighed? Jo, Kongressen havde gjort Regjeringens Penge til et fuldguldt lovligt Betalingsmiddel for Gjæld, og Pengejæben med sit Gulv var bleven tilovers. Bankerne maatte have en Raadslutning, og det uden Ophold; thi noget maatte der gøres for at redde Gulvets Suverænitæt. Der er vist ingen Tvivl om, at den Sammenbørgelse, som modnedes i den Konvention, resulterede i den skjændige Udtagsbeslutning: Løse paa Greenback Penge, som ved Lov blev fastslaaet af Kongressen den 25de Februar, 1862. Denne Udtagsbeslutning skulde være et lovligt Betalingsmiddel for al Gjæld, offentlig og privat, undtagen Told paa Indførsel og Renterne paa den offentlige Gjæld, som fra den Tid skulde betales i Mønt. Pengearistokraten jubede; thi han havde opnaaet sin Hensigt, han havde staaet en Efterspørgsel paa Gulv. Nu skulde Regjeringen krybe i Støvet for ham, og for Eftertiden vilde ingen bestride hans Ret til at fore det gyldne Exceptor som Pengefonge. Ved Krudt og Kugle stete ikke hans Sejr, Her og Laade havde han ikke til sin Raadighed; dog havde han underkøvet dette Folk grubbigere end nogenfunde Alexander eller Napoleon havde gjort.
Naar Kongressen bestemte, at blot en vis Artikel Gulds brugtes til Afbetaling af visse Regjeringsgjæld, var det jo ensbetydende med at stabe en Efterspørgsel paa den Artikel. Hvis Loven havde bestemt, at blot hvide Duer kunde bruges til Afbetaling af Told og Renter, da vilde der jo straks bleven en stor Efterspørgsel paa hvide Duer. Og derfor et hundrede Mand havde et „corner“ paa Dueforretningen vilde det være ensbetydende med et „corner“ paa Regjering. Og det er hvad Kongressen gjorde for Pengearistokratiet — den gav det et „corner“ paa Regjeringen.
Men en eller anden vil maaste paa- staa, at der intet endt var i, at Kongressen skabte en kunstig Efterspørgsel for Pengejæbens sammenkræbde smudsige Mønt. Velan, lad os se dette lidt efter i Sammen. Under Krigen var, som man vil erindre, Skatten og Vomsudbøghsten affaaren fra Syden, og vi blev tvungne til at indføre disse Varer fra fremmede Lande. En Gang var Tol-

den paa Suffer 76 pCt., og famme var Præmien paa Gulv 185 pCt., s. j., der fordreder \$2.85 i Greenback at kjøbe \$1.00 i Gulv. Høvedet var varet for Udtagsbeslutningen af Greenbackpengene vilde Importøren følge en Dollars Værdi i Suffer \$1.76 efter at han havde betalt Tolten men foruden Tolten maatte han og betale Præmien paa Gulv, og det var værre. 100 Cents i Gulv kostede 285 Cents i Greenbacks. Efter samme Pris kostede 76 Cents i Greenbacks ham 216 Cents i Greenbacks, eller 10 Cents mere end han vilde have betalt Fald der ingen Præmie var sat paa Gulv. Disse \$1.40, der gik direkte Pengejærens Skuffer, blev naturligvis af Importøren lagt til Sufferets Pris og blev derfor betalt af Arbejderen og enhver anden Forbruger af Suffer. Paa lignende Maade blev vi tvungne til at betale fabelagtige Priser for Kaffe og afstikke hundrede indbrættitelser. I Aaret 1864 udbetalte amerikanerne formodentlig Udtagsbeslutningen omtrent 400 millioner Dollars, eller ca. \$87.00 for hver Familie. Med Daglønningen til \$2.00 bejbede hver Familjeforsøger 432 om Aaret, eller omtrent 1 Dag i Ugen for Gulddroetterne i Wall Street. Hver gjerings fik ikke en Spøsting af den umaadelige Summer, og det almindelige Folk kunde aldrig forfaa, hvorfor betalte saa enorme Priser. Pengejæben stillede sig ikke for dem med Dø og Skydevaaben og forlangte at de skulle overkræfte ham deres Pung; men ethvert Pund af indkjøbt Suffer og hver Allen af indkjøbt Tøj ydede de allegevel Tribut. De Vaaben, som de rede med, var Love, som var vedtagne udelukkende til Fordel for ham. En Gang! Soldaten, som paa Slagmarken saar Ansigt til Ansigt med Dø for \$16 om Maaned, sender de Penge til sin sorg- og mobgang-begjærede Familie til Anstafvelse af Livsforholdene for dem; og i Købet af de som de skal bide og slide, betaler Gulvflugte i Wall Street indbrættitel 25 til 50 pCt.!

Det er Aaret 1864. Landet er øde af Krigen. Sulte og Sorg og Kløder alle Vegne. En Ladning Kaff fra fremmede Lande er ankommen til af vore Havne. Regjeringen fordrer at Tolten derpaa skal betales i Gulv. Importøren begynder sig til Wall Street, som efter at Udtagsbeslutningen var paaført Greenback-løsen var blevet Verdens store Kammern, og finder, at han for \$10 Gulv maa betale \$285 i Greenback. Under Udvej er der ikke for ham, og betaler det forlangte og lægger saa mere til Værenes Pris, hvorpaa han betaler de hundrede Gulddollars til Staters Skatkammer. Men lad os se hvad Krigsulykken har gjort ved Wall Street-Manden. De \$285 i Greenback, som fik af Importøren for de hundrede Gulddollars, kjøber han ved det fulde Regjeringsskifte for, og betaler kun Dollar for Dollar. Den Ting, han gjør, er at trække \$285 paa sine Bonds, som ifølge Loven 25de Februar, 1862, skal udbetales i Gulv, og ikke alene det, men det endog betales ham i Fordrust. Han har faaet sine Gulddentur i Penge, og han altsaa den næste Dag forberer paa at sælge dem til den næste Importtjener han en ren Profit af \$185 og \$100.

Hvemod Krigen's Slutning betaler Regjeringen Soldaten \$16 pr. Maaned i Greenbacks for at vore Kinet i Slagmarken. Med disse Penge kan Soldaten kjøbe aktuar \$16 i Regjering-Bonds. Men Regjeringen betaler Pengejæren i Gulv forbi han vovte sin Kredit, og for \$16 i Gulv kan Pengejæren i Juli Maaned, 1864, \$43.60 i Regjering-Bonds. Spødig selv Læser, om Resultatet af denne egenlig var saa meget mere værd end sifto af Mennekelio — om det overbet det havde en lige Verdi?
Næste Gang skal vi fortælle lidt Nationalbankvæsenet.

Udfestelse

Besøg til det gamle Land vil rimeligvis i dette frugtbare Aar foretaget af mange af vore Landsmænd som i Hjør gjærne vilde være hjem, og paa Grund af knappe Tider maatte sætte Turen. De som agter at flutte til
De store Ekskurtioner, hvor uden Ophold tilfærdig undervejs berom og sikre sig Plads og Betingelser, den Rahytsplads til næstjatte faas ved at bestille i Tide.
Peter Ebbeson, Dannebrog, Nebr.